

مردم سر کار نروید!

برای نجات جان میلیونها انسان و بقای جامعه،
باید مراکز تولیدی، زندانها و
پادگان ها فوراً تعطیل شوند!

اعلام حداقل دستمزدها و به هم ریختگی حکومت

شهلا دانشفر

صفحه ۴

کرونا علیه کرونا

مراد مکوندی

صفحه ۶

کرونا و بیکاری ۱۹۵ میلیون کارگر

محمد شکوهی

صفحه ۷

کرونا و افزایش خشونت علیه زنان

فریده آرمان

صفحه ۸

اطلاعیه های حزب

صفحه های ۹، ۱۰

بیانیه ۱۴۶ انجمن صنفی کارگری و اعلام خواسته های سراسری خود

اعتراض کارگران پتروشیمی و معادن به طولانی کردن ساعت کار

صفحه ۶

اخباری از چند اعتراض کارگری در شرایط کرونا

بحران کرونا و تعرضات کارفرمایان

کرونا در میان سربازان در حال گسترش است

آمار مبتلایان به کرونا در ایران ۵۰۰ هزار نفر است

مطالب برگرفته از مدیای اجتماعی ۱۴۱۳۱۲

بحران کرونا و روی آوری به تشکل های کارگری

هوشیار سروش

وقتی قدرت دست ما باشد

در اوج کرونا هم حکومت وحشی اسلامی به سرکوب فعالین ادامه میدهد

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

انترناسیونال

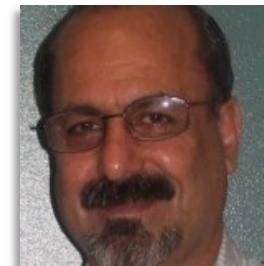
حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۸۶۳

جمعه ۲۲ فروردین ۱۳۹۹، ۱۰ آوریل ۲۰۲۰

تراژدی کرونا، جمهوری اسلامی و مردم!

مصاحبه با محسن ابراهیمی

انترناسیونال: بحران کرونا در ایران روز بروز عمیق تر شده و آمار قربانیان این بیماری همچنان سیر صعودی دارد. نقش خود حکومت اسلامی در این وضعیت چیست و چه اهداف سیاسی را دنبال میکند؟

محسن ابراهیمی: این بحران جهانی است. اما در ایران جمهوری اسلامی در همه مراحل، از ورود این ویروس به ایران تا شیوع گسترده آن مستقیماً نقش داشته است. امروز دیگر روشن شده است که اگر بازار حیوانات وحشی در شهر ووهان چین محل بروز و شیوع این بیماری بود، بازار حیوانات وحشی اسلامی در ایران تسمه نقاله اصلی و فعال گسترش آن به جهان شد و علت بلافاصله اش - نه همه علتش - ترس از سوت و کورتر شدن "انتخابات" و معرکه سالگرد ۲۲ بهمن بود.

یکی از مداحان سینه چاک خامنه ای علناً گفت که دستیوسی آقا (خامنه ای)، خیلی وقت پیش از ۳۰ بهمن (روز اعلام حضور کرونا در ایران) ممنوع شده بود! و بعداً هم دیدیم که چطور با مقاومت در مقابل قرنطینه قم و راه انداختن حرم لیبی و ول کردن ویروسهای عمده دار به بیمارستانها و امنیتی کردن اطلاع رسانی و اخراج پزشکان بدون مرز و شل آمدن در مقابل مسافرتها بین شهری صاف و ساده همین حکومت در گسترش این بیماری و کشتار مردم نقش فعال ایفا کرد.

فاکتها روشن است. سؤال این است که اهداف سیاسی حکومت چه بود و چه هست؟ پاسخ ساده و روشن در یک جمله این است که راه کرونا را باز کردند که به تنفس انسانها حمله کند چون به تنفس ادامه در صفحه ۲

برای رهایی از ویروس کرونا باید از کرونای جمهوری اسلامی رهایی یافت!

سرنگون باد حکومت چپاول، دروغ و جنایت اسلامی

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran

کمک اتحادیه اروپا کافی نبود و درخواست 5 میلیارد دلار وام از صندوق بین المللی پول کرده اند و معلوم نیست اگر این حکومت واقعا برای مبارزه با کرونا اینقدر پول نیاز دارد چرا از "صندوق توسعه ملی" (همان صندوق توسعه تروریسم اسلامی) که بر روی ثروتی بالای 90 میلیارد دلار لم داده است برداشت نمیکند؟! به خاطر بیاورید که این همان صندوقی است که با مرگ قاسم سلیمانی فورا پول هنگفتی در اختیار سپاه قدس قرار داد.

ما حکومت اسلامی را خوب میشناسیم. این حکومت حتی همان لحظاتی که از پوزه اش خون ترورهای سیاسی چکه میکرد، چشم در چشم مردم جهان میدوخت و میگفت جمهوری اسلامی خود قربانی تروریسم است! امروز هم فاجعه کرونا فرصتی فراهم کرده است که سران این حکومت قیافه مظلوم و نیازمند به خود بگیرند و به بهانه "تحریم" نمیگذارد با کرونا مبارزه کنیم" کمپین ضد تحریم راه بیندازند. داستان ننگین لایستههای خارج کشوری حکومت اسلامی مثل نایاک در آمریکا و کارشناسان اقتصادی در نقش مزدور سیاسی هم را که ادامه در صفحه ۳

حکومت برای "مقابله" با کرونا اختصاص داده است. شغل این "جامعه" چیست؟ تولید انبوه ویروسهای عمامه بسر از "نژادها" و "ملت" ها و رنگهای مختلف در کشورهای مختلف جهان!

حقیقت این است که حکومت اسلامی پول لازم دارد تا خودش را نجات دهد؛ پول لازم دارد تا دستگاه سرکوبش را به روز کند و آماده نگه دارد؛ پول لازم دارد تا اسلحه بخرد و نیاز حزب الله لبنان و حشدالشعبی عراق را تامین کند؛ پول لازم دارد تا برای حفظ اسد در قدرت باندهایی مثل "زینبیون و فاطمیون" سازمان دهد و بالاخره پول لازم دارد تا با توجه به کاهش در آمد نفت برای دزدیها و ثروت اندوزی حکام اسلامی و میلیاردهای حاکم منابع سرشار فراهم کند. این اصل مساله است.

کمپین سازمان یافته و هماهنگ بیت خامنه ای و دفتر روحانی و وزیر خارجه حقه بازشان برای رفع تحریم اقتصادی برای رسیدن به این اهداف است نه مبارزه با کرونا. با این کمپین این حکومت میخواهد بر روی قربانیان کرونا با بگذارد و مظلوم نمایی کند و به نام مبارزه با کرونا پول به شریان مالی طبقه حاکم و حکومتش وارد کند. 20 میلیون یورو

حراج نگذارید و به جیبهای گشاد حسن نصرالله نریزید و جان و زندگی پزشکان و پرستاران شریف را که با کمترین امکانات و با فداکاری شبانه روزی برای نجات جان انسانها تلاش میکنند به خطر نیاندازید!

انترناسیونال: جواد ظریف وزیر خارجه جمهوری اسلامی گفته که ما تنها کشوری هستیم که بدلیل تحریم نمی توانیم با تمام ظرفیت در مقابل کرونا کار کنیم. نظرتان چیست؟

محسن ابراهیمی: حکومت اسلامی به دلیل تحریم اقتصادی نیست که نمیتواند "با تمام ظرفیت" با کرونا مبارزه کند. برعکس به این خاطر است که با تمام ظرفیت کرونا را وارد ایران کرد و با تمام ظرفیت حتی در مقابل مبارزه با آن ایستاد و همچنان ادامه میدهد.

حکومت اسلامی از نظر مالی برای مقابله با کرونا نیازی به رفع تحریم اقتصادی ندارد. کافی است فقط چند قلم از بودجه های نجومی دهها دوجین سازمان و نهاد اسلامی را به مبارزه با کرونا اختصاص بدهد تا جان و زندگی مردم به چنین وضع خوفناکی نیافتند. بودجه فقط یک سال یکی از این نهادها به نام جامعه المصطفی تقریبا برابر با بودجه ای است که این

گذشته آغاز خواهد شد با این تفاوت که این بار همدستی حکومت اسلامی با کرونا در کشتار مردم به کارنامه خونین حکومت اسلامی اضافه شده است و عزم سرنگونی جزمتر خواهد شد.

انترناسیونال: سران حکومت اسلامی میگویند به کمک سازمانهای خارجی نیاز ندارند بلکه حتی حاضرند به کشورهای دیگر از جمله کشورهای اروپایی کمک کنند. موضوع چیست؟

محسن ابراهیمی: در حالیکه مبتلایان کرونا در خیابانهای جلوی بیمارستانها به طرز غم انگیزی جان میدهند، کلیپهایی را می بینیم که چهارتا ریشوی اطلاعاتی کنار تعدادی جعبه ایستاده اند و مردم را مطلع میکنند که اینها کمکهایی جمهوری اسلامی به مردم آمریکاست! دیدن این صحنه ها در کنار هم فقط نفرت انگیز است.

بعد از قتل عام موشکی مسافرین هواپیما حتی برای اکثریت مردم در جهان هم معلوم شد که سران حکومت اسلامی مجسمه های کم نظیر جنایت و رذالت و دروغ و دغل یکجا هستند. اینها موجوداتی هستند که بارها چشمان تبهکارشان را به چشمان مردم جهان دوخته اند و گفته اند: "در ایران زندانی سیاسی نداریم!" کسانی که هواپیماهای اکرایینی پر از مسافر را به موشک بستند و تا میتوانستند به مردم جهان دروغ گفتند. سخن مردم آگاه ایران به این دزدان سرگردنه مافیایی این است که کمک به کشورهای دیگر پیشکش؛ کمکهایی کشورهای دیگر، ماسکها و کیتهای اهدایی سازمان بهداشت جهانی را نذریدید و در بازارهای ترکیه و سوریه به

تراژدی کرونا، جمهوری اسلامی و مردم!

مصنوعی برای لاشه حکومت اسلامی احتیاج داشتند. حکومتی که در کابوس خیزش آبان بسر میبرد؛ حکومتی که با جامعه ای بیباخته برای دادخواهی کشتار آبان و قتل عام مسافرین هواپیما روبرو بود؛ حکومتی که به هر سوی جامعه نگاه میکرد با اعتصابات کارگری و تجمعات اعتراضی مواجه میشد؛ حکومتی که با هیچ درجه از توحش نتوانسته بود یک جامعه معترض را به خانه برگرداند، بیماری کرونا را به مثابه یک "مائده آسمانی" در همان آسمان قاپید و با هواپیمایی ماهان به ایران آورد. این حکومت به کرونا و کشتارش مثل یک همدست دستگاه امنیتی اش برای جلوگیری از تجمعات اعتراضی نگاه کرد و میکند. و البته سرنوشت زندانیان سیاسی یک وجه مهم کل این اتفاق است که تردید نباید داشت که جمهوری اسلامی که دیگر امکان کشتاری شبیه دهه شصت را ندارد، قصد دارد بدست کرونا چنین جنایتی را مرتکب شود.

تصورش سخت نیست که در فقدان کرونا چه چالشهایی - چالشهایی حتی جدیتر و خطرناکتر از آبان - در انتظار جمهوری اسلامی بود. اما در این هم نباید ذره ای تردید کرد که محاسبات ابلهانه و در عین حال جنایتکارانه این حکومت به ضد خودش تبدیل خواهد شد. با پایان تراژدی کرونایی تردید مصافهای بزرگ کارگران و اکثریت مردم با جمهوری اسلامی در ابعادی حتی بزرگتر و تکان دهنده تر از

تراژدی کرونا، جمهوری اسلامی و مردم!

میشناسید و میدانید چگونه در راه جهاد "تحریم نمیگذارد" در سنگر بی بی سی شمشیر میزنند!

عجیب نیست که طیف "چپ ضد امپریالیست" از فرط ضدآمریکایی گری به این جهاد "تحریم نمی گذارد" می پیوندند. این "چپ" البته به نظر من نه چپ است و نه ضد امپریالیست. بازمانده های جنبش ارتجاعی بورژواهای ملی و میهنی و "مترقی" علیه غرب در قرن بیست است که هنوز نسبت به این خاطره نوستالژیک است و مثلا در چهره خونین حسن نصرالله عکس چه گوارا را جستجو میکند. در رابطه با همین مورد اخیر، آخر خط چنین "چپی" هیچ چیز نیست جز اینکه در مقابل شعار پرمعنا و رادیکال "دروغ می‌گند آمریکا است، دشمن ما همینجاست" پرچم دیگری با شعاری مثل این بلند کند: "دروغ می‌گند همینجاست، دشمن ما امریکاست!"

در کنار قالب زمخت همراه شدن با کمپین جمهوری اسلامی، عده ای هم در اشکال ظریفتری به دام "تحریم نمی گذارد" افتاده اند. جمهوری اسلامی به نام نجات مردم از کرونا، عملا برای نجات خودش کمپین راه انداخته است و اینها به جای افشای این کمپین برای بقای حکومت، با تکرار "ما همیشه علیه تحریم هستیم" ناآگاهانه به دامی می افتند که حکومت پهن کرده است.

روشن است که هدف آمریکا از تحریم اقتصادی نه رهایی مردم ایران از جمهوری

اسلامی بلکه مهار کردن این حکومت در چهارچوب سیاستهایش بوده است. روشن است که جریانات راست پرو غرب برای تحقق اهدافشان چشم به موشکهای آمریکا و خانه خراب شدن اقتصادی مردم دوخته اند. روشن است که دود تحریم اقتصادی همیشه به چشم کارگران و اقشار تهیدست می رود. ما همیشه این را گفته ایم و در عین حال از تحریم سران میلیاردر جناحهای مختلف حکومت و سپاه و اطلاعات و مخصوصا تحریم سیاسی این حکومت دفاع کرده ایم و باید همچنان برایش مبارزه کنیم.

اما وقتی حکومت اسلامی درست وسط یک تراژدی انسانی نقش جنایتکارانه خودش در شیوع کرونا را به گردن تحریم اقتصادی میاندازد، برای پول درآوردن و بقای سیاسی خودش کمپین "رفع تحریم" راه می اندازد، نباید حتی یک لحظه از افشای این حقیقت که کمپین "رفع تحریم" حکومت اسلامی کمپینی برای نجات خودش از مردم است و نه مردم از کرونا غفلت کنیم.

انترناسیونال: ارزیابی شما از تاثیر شیوع کرونا در متزلزلتر شدن خرافات اسلامی چیست؟

محسن ابراهیمی: اینجا ما با رابطه متقابل دو ویروس مواجه هستیم. اگر چه اسلام با حرم لیسوی و طب اسلامی و نماز جماعت و غیره به شیوع کرونا کمک کرد، اما این ویروس نمک گیر اسلام نشد. نمک خورد و نمکدان شکست. حتی آن بدبختهای خرافاتی که در گوشه های خانه شان در وحشت کرونا کز کرده اند، شنیده اند که حرمهایی که

قرار بود "دارالشفاء" باشند دارند ضدعفونی میشوند. شنیده اند که حرم نتوانست حتی حرم ليسان را نجات دهد. شنیده اند که اطباء اسلامی هم از دست کرونا در امان نیستند. شنیده اند که کرونا وارد بیت مجتهدین عظام هم شده است و این "علما" برای رفع کرونا مجبورند به جای دعا و ورد خواندن دستهای کنیفشان را با الکل ضدعفونی کنند. شنیده اند که مصلی ها و نماز جمعه ها از ترس کرونا تعطیل شده اند. شنیده اند که حتی "رهبر" هم که ظاهرا به نیابت از خود امام زمان یک کشور را به لجن کشیده از مردم میخواهد دعای هفتم صحیفه سجادیه بخوانند اما خودش معلوم نیست کدام گوری قایم شده است.

البته در ایران، اکثریت عظیمی که مدتهاست برای در هم کوبیدن و ریشه کن کردن کرونای عمامه دار به پاخاسته اند نیازی نداشتند کرونا شیوع پیدا کند تا آگاه بشوند اسلام چه جانور خطرناکی است. اکثریت مردم در ایران از آگاهی صرف نسبت به محتوای مذهب فراتر رفته اند. حتی از احساس نفرت به آن هم فراتر رفته اند و وارد فاز مبارزه فعال برای قطع کردن دست مذهب از دخالت در زندگیشان شده اند و میخواهند حکومت اسلامی را همراه با خرافات اسلامی پیشین بکشند.

مساله این است که شیوع این ویروس و موقعیت ذلت بار حکومت و اسلام و آیت الله ها و حرمهایش در مقابل آن زیر پای اسلام را حتی در میان بخشهای عقب مانده جامعه هم متزلزلتر کرده است.

حکومت اسلامی برای حفظ حکومتش به شیوع کرونا میدان داد اما این ویروس مثل تیر بومرنک برگشت و درست بر جای مهر نماز در پیشانی آیت الله ها نشست. خلاصه اینکه یک ویروس غیر قابل رویت توانست بر سر ویروسی بزرگتر و کشنده تر، بر سر اسلام و آیت الله هایش آفتابه بگیرد.

انترناسیونال: در کنار فاجعه کرونا جلوه های شورانگیزی از اتحاد و همکاری و همیاری وسیع از هر گوشه سر بلند کرده است که نشانه ای از عروج یک فرهنگ عمیق انسانی است که می تواند زمینه را برای یک جامعه سوسیالیستی و انسانی مهیا سازد. نظرتان چیست؟

محسن ابراهیمی: این سوال در واقع پاسخی موجز و روشن را هم در خود دارد و من هم دقیقا اینطور فکر میکنم.

همیاریهای مردمی - مخصوصا در مقابل کارشکنیهای سازمانیافته حکومتی - برای ضدعفونی کردن شهرها، دست به کار شدن خود مردم برای جلوگیری از مسافرتها، اقدام خود معلمان برای تعطیلی مدارس، تعطیل کردن بازار توسط خود اصناف، همبستگی کارگران فولاد اهواز و تحمیل تعطیل کردن کار به مدیریت، تشکیل صندوق و جمع آوری کمکهای مالی برای ساخت بیمارستان، تلاش شبانه روزی خانواده های زیادی برای تولید وسایل مور نیاز برای پزشکان و پرستاران، و در راس همه اینها تلاش بیوقفه و احترام برانگیز پزشکان و پرستاران و

کارکنان بیمارستانها و مددکاران اجتماعی که مجبورند در سختترین و خطرناکترین و بی امکانتترین شرایط کار کنند و کار میکنند تا جان انسانها را نجات دهند فقط نمونه هایی از همیاری و همبستگی برای مقابله با دشمن مشترک به نام ویروس کرونا نیست. همبستگی در مقابل دشمنی به نام جمهوری اسلامی هم هست که همدست آشکار ویروس کروناست.

یک وجه مهم جامعه سوسیالیستی این است که شهروندان رها شده از جنگل سرمایه داری که در آن گرگهای درنده صاحب سرمایه آزادند هر طور که بخواهند غارت کنند و بدرند و بکشند و زندگی را برای بقیه تاریک و تلخ و سرشار از فقر و محرومیت و رنج و غم و اندوه بکنند، مناسباتی را برقرار خواهند کرد که در آن همه انسانها و رفع نیازهای انسانیشان محور و مبنای زندگی باشد، همه خود را در قبال آسایش و رفاه و امنیت و سلامت همه شهروندان از جمله خودشان مسئول بدانند و همدل و هبسته برای شکوفایی زندگی همه تلاش کنند.

قبلا در همه اتفاقات ویرانگر طبیعی مثل زلزله وسیله همیشه جلوه های زیبایی از این همبستگی را دیده ایم. امروز در بطن تراژدی کرونا هم داریم همین را مشاهده میکنیم. به این معنا، اگر چه به قیمت بسیار سنگین اما انسانهای زیادی با اتحاد و همیاری امروزشان برای نجات خود و هموعانشان دارند تصویری از همبستگی انسانی در جامعه سوسیالیستی میدهند و برایش آماده میشوند.*

مردم برایش اهمیتی ندارد. این رژیم همدست کروناست. تنها اتحاد و همبستگی سراسری مردم میتواند چنین رژیم ضد بشری را به عقب براند! مردم! خود ابتکار عمل را بدست گیرید. جز در رشته های ضروری، کار را تعطیل کنید.

روز 23 فروردین سر کار نروید!*

حزب کمونیست کارگری ایران

نروید! برای سلامت خودتان و دیگران در خانه بمانید و اعلام کنید دولت موظف است معیشت همگان را تامین کند. جمهوری اسلامی فقط نگران بقاء ننگین خود است و جان و سلامت

مردم سر کار نروید!

رئیس جمهوری اسلامی اعلام کرده که از شنبه 23 فروردین به سر کار بروید. ما میگوییم مردم سر کار

سرمایه داری امروز جهانی دارد و ضد انسانی بودن این سیستم را با تمام ارکان و جوهش مقابل چشم همگان قرار داده است، عمق بیشتری به اعتراضات مردم در اوضاع پسا کرونایی میدهد.

تعیین حداقل دستمزد و به هم ریختگی حکومت
تعیین حداقل دستمزد در شورا عالی کار در فضایی پر تنش و پر جدال صورت گرفت. این نهاد حکومتی امسال بطور بیسابقه ای از تعیین دستمزد در موعد

اساسا با اعتراض علیه گرانی ها جرقه اش زده شد و علیرغم سرکوبگری های حکومت و کشتارهایش با زدن موشک به هواپیمایی اکرایی و کشتار ۱۷۶ سرنشین آن اعتراضات مردمی دوباره گرفت، قرار گرفتن حکومت اسلامی در کنار کرونا و بروس خشم جامعه را به حد انفجار قرار داده است. این اوضاع شورشی به مراتب عمیق تر و انقلاب مردم برای داشتن زندگی ای انسانی را در چشم انداز نزدیک جامعه قرار داده

مترقبه نبوده است. در طرح بودجه انقباضی و مقاومتی دولت برای سال ۹۹ تدارکات آنرا چیده بودند.

جمهوری اسلامی تلاش دارد که در پرتو بحران کرونا از یکسو بر فضای اعتراض جامعه غلبه کند و اعتراضات مردمی را عقب بزند و از سوی دیگر در شرایطی که اقتصادش فلج شده است، تعرضات اقتصادی خود را به زندگی و معیشت مردم به پیش برد.

اما جامعه ایستاده است و کوتاه نمی آید. امروز مردم با ستادهای خود یاری شان در مقابل تعرضات حکومت دارند سنگر بندی میکنند. شورش در زندانها و فرار از پادگانها نیز نشانی از خشم جامعه و از هم گسیختگی این حکومت است. و در دل این شرایط کارگران با بیانیه ها و گفتمان های اعتراضی خود به میدان آمده و برداشتن زندگی ای انسانی تاکید دارند. کارگران از قبل با بیانیه هایشان و با شعار خط فقر ۹ میلیون حقوق ما دو میلیون پاسخ خود را به گستاخی های حکومت داده و مقابله ایستاده اند. نکته مهم اینجاست که بطور واقعی اعتراض کارگران و کل جامعه امروز بسیار فراتر از اعتراض به سطح نازل دستمزدهاست. بدنبال خیزش آبانما که

اعلام حداقل دستمزدها و به هم ریختگی حکومت

شهلا دانشفر

مرکزی شان میزان آن را ۴۱ درصد اعلام کرده بود. ضمن اینکه با کاهش شدید قیمت نفت و رسیدن نرخ فروش آن به بشکه ای ۲۰ دلار اقتصاد جمهوری اسلامی به ورشکستگی کامل رسیده و نرخ تورم و گرانی به مراتب بیشتر شده است. از سوی دیگر در دل بحران کرونا هزینه های پیشگیری از این بیماری مرگبار فشار سنگینی بر کرده مردم وارد کرده است و این درحالیست که نه خبری از درمان رایگان برای مردم است و نه امکانات پیشگیری از این بیماری به رایگان در اختیار جامعه قرار میگیرد.

نگاهی اولیه به وضعیت و ارقام و اعداد جنایتکارانه تصمیم دولت و تعیین حداقل دستمزد باز هم زیر خط فقر و نابودی برای کارگران را به روشنی نشان میدهد. البته این تصمیم بدون مقدمه و غیر

روز ۲۱ فروردین سرانجام بعد از کشاکش های فراوان در میان حکومتیان و کمیته مزدشان میزان حداقل دستمزد سال ۹۹ تعیین شد. بر اساس این تصمیم جنایتکارانه میزان آن یک میلیون و هشتصد و ۳۵ هزار تومان، یعنی بازهم چند بار زیر خط فقر تعیین شد.

این جانباں با ادعای افزایش ۲۱ درصدی دستمزدها رقم یک میلیون و هشتصد را اعلام کردند. این درحالیست که فرامرز توفیقی رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شوراهای اسلامی کار ایران این تشکل دست ساز حکومتی در مهر ماه گذشته از افزایش سبد هزینه خانوار کارگری به رقم هشت میلیون و هفتاد و چهار هزار تومان خبر داد. مرکز آمار خود دولت نیز قبلا نرخ تورم را حدود ۳۵ درصد و بانک

معمول آن یعنی تا پایان سال ۹۹ عاجز ماند و سرانجام نیز بعد از چند ماه غور و تفحص و توی سر هم کوبیدن تنها با امضای نمایندگان نهادهای کارفرمایی و دولت به تصویب رسید. این اتفاق بیش از هر چیز از هم گسیختگی صفوف حکومتیان در بالاترین سطوح تصمیم گیری هایشان را به نمایش گذاشت. امسال این ادامه در صفحه ۵

است. این انقلابی با گفتمان های چپ و رادیکال است که طایفه هایش را در چند سال اخیر در جنبشهای اعتراضی مردم و در صف جلوی آن جنبش کارگری شاهد بوده ایم. ایران جامعه ایست که در آن مردم کيفرخواست خود علیه سرمایه داری و بساط دزدسالار حاکم را در کف خیابان فریاد زده اند. بحران کرونا که خود ریشه در جامعه

اعلام حداقل دستمزدها و به هم ریختگی حکومت

جانباں حتی نتوانستند نمایش مسخره سه جانبه گرایي شان را که عبارتست از نمایندگان کافرمايان، دولت و نهادهای دست ساز حکومتی تحت عنوان "نمایندگان کارگری" را به اجرا در آورند. امسال وخامت اوضاع به جایی رسید که نمایندگان نهادهای کارگری دست ساز حکومت با ژست اینکه دستمزد تعیین شده با نرخ تورم اعلام شده دولت تناسبی ندارد، خود را کنار کشیدند و از گذاشتن امضایشان در زیر مصوبه شورای عالی کار خودداری کردند. تا شاید مکانی برای چانه زنی های بعدی و مهار

کردن اعتراض در چهارچوب قانون کار ضد کارگری رژیم باقی بماند.

شورای عالی کار هیچ جایگاهی برای کارگران ندارد. کارگران سالهاست با اعلام رقم و با اعتراض به زندگی زیر خط فقر و با گفتمان اینکه حداقل دستمزد باید در گام اول بالای رقم اعلام شده خط فقر باشد، عملاً خود به میدان آمده و در مقابل شورای عالی کار و کل این بساط بردگی ایستاده اند.

تصمیم شورای عالی کار در ادامه تعرض به زندگی و معیشت کارگران و کل جامعه

اقتصاد جمهوری اسلامی فلج و به گل نشسته است. کاهش قیمت نفت کسری ۶۰ درصدی بودجه دولت را سرسام آور بالا برده است. حکومت میکوشد بار همه این

مشکلات و کل بحرانش را بر گرده مردم خراب کند. همانطور که جلوتر اشاره کردم بر متن فضای تعرضی جامعه شیوع کرونا بر گه ای شد در دست رژیم که بکوشد با بدست گرفتن آن هم اوضاع را عقب زند و هم در دل این بحران تعرضاتش را به زندگی و معیشت مردم ادامه دهد. از همین رو طرحهای جمهوری اسلامی همه و همه طرحهایی برای حفظ و بقایش است. در همین راستاست که خامنه ای سال ۹۹ را سال کار ده برابری و جهش تولید یعنی سال کشیدن تسمه از گرده کارگر و فلاکت بیشتر مردم می خواند.

روحانی نیز در سخنان اخیرش ضمن اعلام در پیش بودن موج جدید بیماری کرونا به نوعی از شکستن بار هزینه های آن بر دوش خود مردم

سخن میگوید. او میگوید: " برخی از کشورها از هفته پیش اعلام کرده ند ۲۰ درصد حقوق کارمندان باید برای مقابله با کرونا داده شود ما که چنین کاری را شروع نکردیم و فعلاً در دستور کار ما نیست و همه حقوق را کامل دریافت می کنند. برای کارمند سخت نیست در خانه بماند اما برای کارگری که اگر یک روز کار نکند دستمزدی ندارد و پولی برای غذای شب ندارد چه باید بکنیم؟ برای افرادی که کسب و کارشان در این ۲ ماه تقریباً تعطیل شده چه کنیم؟ چکها، بدهکاریها و اجاره مغازههایشان را دارند و خیلی مشکلات داریم پس باید اینجا دو امر سلامت و مبارزه با کرونا و هم فعالیت اجتماعی و اقتصادی در چارچوب

مقررات را تلفیق کنیم." او در ادامه همین سخنان با گفتن اینکه با تعطیلی کار ۳۰ میلیون گرسنه به خیابان خواهند آمد، هراس و وحشتشان را بیان میکند و همه طرح و برنامه هایشان نیز در تقابل با همین اتفاق یعنی "شورش گرسنگان" است.

همه این گفته ها از نقشه تعرضی گسترده و وسیع به زندگی و معیشت مردم حکایت دارد. تعیین چنین سطح نازلی از حداقل دستمزد از سوی شورای عالی کار برای سال ۹۹ بخشی از همین تعرض است. کارگران این تعرض را قبول نمیکنند و این گستاخی بدون شک با تعرض متقابل گسترده تر و سراسری تر کارگران پاسخ خواهد گرفت.*

از یک دنیای بهتر، برنامه حزب کمونیست کارگری

فرهنگ، ایدئولوژی و اخلاق

استثمار و تبعیض و بی حقوقی در ابعادی اینچنین عظیم، و در اشکالی اینچنین عیان، بدون تسلیم و رضایت توده وسیع خود استثمار شوندهگان و بدون موجه قلمداد شدن این مناسبات در اذهان خود قربانیانش سر پا باقی نمیماند. **توجیه کردن این وضعیت، ابدی و ازلی و طبیعی قلمداد کردن آن و ترساندن و برحذر داشتن فرودستان جامعه از شورش علیه این مناسبات، وظیفه روبنای فکری و فرهنگی و اخلاقی در این جامعه است. زرادخانه فرهنگی و اخلاقی بورژوازی علیه آزادی و رهایی انسان عظیم و خیره کننده است. بخشی از این ابزارها از اعصار کهن به ارث رسیده اند، اما مطابق نیاز جامعه بورژوایی نوسازی و بازسازی شده اند. ادیان و مذاهب رنگارنگ، عواطف و تعصبات اخلاقی جاهلانه، قوم پرستی، نژادپرستی، مردسالاری، همه و همه حربه های فکری و فرهنگی طبقات حاکمه در طول تاریخ برای خفه کردن و سرزیر نگاهداشتن توده کارکن جامعه بوده اند. همه اینها در اشکال نوین و ظرفیتهای تازه، در عصر ما در خدمت مصون داشتن مالکیت و حاکمیت بورژوایی از تهدید آگاهی و تعقل و نقد طبقه کارگر و مردم تحت استثمار قرار دارند.**

یک دنیا بهتر، برنامه حزب کمونیست کارگر را بخوانید

از یک دنیای بهتر، برنامه حزب کمونیست کارگری

اصول و چهارچوب عمومی (از بخش دوم برنامه یک دنیای بهتر)

- ۱- برقراری یک ساختار سیاسی مبتنی بر دخالت مستقیم و مستمر مردم در امر حاکمیت.
- ۲- برقراری حقوق و آزادی های سیاسی و مدنی وسیع، بیقید و شرط و تضمین شده و برابر برای همه. رفع هر نوع تبعیض بر اساس جنسیت، تابعیت، تعلقات قومی و ملی و نژادی و مذهبی، سن، و غیره.
- ۳- به اجرا درآمدن موازین اقتصادی و رفاهی عمومی، و همچنین یک قانون کار پیشرو، که بالاترین سطح زندگی و رفاه و امنیت اقتصادی مردم را به نظام سرمایه داری حاکم تحمیل کند.
- ۴- تصویب قوانین و اقداماتی که به سریع ترین و ریشه ای ترین شکل افکار و راه و رسم ها و اخلاقیات ارتجاعی، تبعیض آمیز و حقارت آور را برچینند و برقراری فرهنگ و ارزش ها و روابط انسانی هرچه آزادتر و آزاد اندیشانه تر را ممکن کند.
- ۵- برقراری موازین و قوانینی که ایران را به یک قانون تقویت و حمایت از مبارزات آزادخواهانه، معیارها و ارزش های انسانی پیشرو و مبارزات کارگری و سوسیالیستی در سراسر جهان بدل سازد.

یک دنیا بهتر، برنامه حزب کمونیست کارگر را بخوانید

مراد مکوندی کرونا علیه کرونا

برای آندسته از کسانی که هنوز لایه های بسیار نازکی از توهم نسبت به رژیم روی پوست شان به صورت چرکمرد باقی مانده است، کم کم حرف های روحانی دارد تفسیر می شود که " قرنطینه، بی قرنطینه!" روحانی به تبع خامنه ای نمی خواهد رسما و قانونا زیر بار قرنطینه برود چونکه در آنصورت باید سرکیسه را شل کند و آب و نان و هزینه های چندماهه ی زندگی مردم را بپردازد. از نظر مالی می تواند و باید زندگی مردم را در مدت قرنطینگی اداره کند، ولی هرگز این کار را نمی کند. زیرا نمی خواهد حاصل دسترنج مردم را برای مردم خرج کند. می خواهد برای فربه شدن حساب های افسانه ای خود پس انداز کند. می خواهد - چنانکه تا کنون کرده است - خرج توپ و تفنگ و کشت و کشتار گروه های تروریست و

آدمکش خود در خاورمیانه و جای جای جهان کند. می خواهد از سفره ی کارگران و معلمان و اقشار مزدبگیر و از گلوی مردم بزند و به حلقوم سیری ناپذیر گله های حزب الله و حشدالشعبی و کتابی و انصارالله و حوثی ها و جانوران ریز و درشت جیره خوار دست آموز خود بریزد.

می خواهیم بگویم که روحانی از همان روز اول یعنی از اسفند ۹۸ که نتوانست بطورکلی کرونا را کتمان کند، اما تا پایان خیمه شب بازی انتخابات سعی کرد موضوع کرونا را پوشیده نگه دارد، اما گریزهایی هم به وجود ویروس می زد تا در روزهای بعد به دروغگویی و پنهانکاری بیشتر از این متهم نشود.

در ادبیات روحانی، در لفافه و با رمز و ایما و اشاره حرف زدن، درجه ی بالایی دارد و این شیوه ی سخنوری را به وزرا و کاربدستان کابینه اش آموزش داده است. همچنانکه خامنه ای به سران قوای تحت امرش یاد داده است. وزیر بهداشت روحانی چند روز پیش گفته بود علت

تغییر نام فاصله گذاری اجتماعی به فاصله گذاری هوشمند این است که اقتصاد از هم فرونیاشد! البته همه می دانند که وزیر بهداشت هم دارد با رمز حرف می زند. زیرا فروپاشی اقتصاد که حداقل یکسال قبل صورت گرفته است، منظور وزیر از فروپاشی

"حزب گسترش اعتراضات" معرفی کرده است.

نه تنها وزیر بهداشت بلکه مرکز پژوهش های مجلس اسلامی هم پیامد ویروس کرونا را ناامنی! اجتماعی پیش بینی کرده است. روشن است که ناامنی اجتماعی در فرهنگ واژگانی رژیم کرونایی

محیط های کار باید تعطیل شوند

اقتصادی در حقیقت همان سرنگونی است.

موضوع سرنگونی که سال هاست از سوی حزب کمونیست کارگری مطرح شده است و حتی رژیم هم آن را بخوبی فهمیده است و تمام اعتراضات کارگری و سراسری سال های ۹۶ و ۹۸ را زیر سر حزب کمونیست کارگری می دادند و علیرغم احتیاط های سیاسی و تبلیغاتی اش و برخلاف میل باطنی اش، حزب کمونیست کارگری را

اسلامی همان شورش و قیام و جنبش سرنگونی است که بطور برجسته و مشخص از سال ۸۸ آغاز شده و تا به امروز نقاط عطف پیشرونده ای را از سر گذرانده است و مرحله به مرحله می رود تا به انقلاب منجر شود.

رییس جنایت پیشه ی قوه قضاییه هم به دادستان هایش در تهران و استان ها هشدار داده است که مراقب کرونای اجتماعی باشند! اگر قسمت بعدی هشدار

ریسی را در کنار قسمت اولش بگذاریم، عمق سیاه پیامش هویدا می شود؛ عضو تیم جوخه های مرگ خمینی گفته که دادستان ها با شناسایی کرونای اجتماعی، احکام قضایی را صادر کنند!

روحانی و تیم تبهکار در دولت و سران دزد رژیم می دانند که با وقت کشی هایی که در افزایش دستمزدها کرده اند، اعتراضات سراسری کارگری و مردمی در راه است و نمی خواهند جلوی رشد و گسترش اپیدمی کرونا را بگیرند تا مردم از قرنطینه بیرون نیایند و تجمعات اعتراضی در خیابان های شهرها شکل نگیرد. اگر اسم رمزه های روحانی و خامنه ای و ریسی و مرکز پژوهش های مجلس و وزیر بهداشت و معاونانش را کنار هم بگذاریم، موزاییکی درست می شود که رویش این نوشته به چشم می خورد؛ توفان دیگری در راه است!

یعنی اگر نتوانند اوضاع را کنترل کنند، کرونا می تواند کرونای بزرگی به نام جمهوری اسلامی را مورد تهدیدهای جدی قرار دهد.*

اعتصاب عمومی و تعطیل هرچه فوری تر کار در این شرایط فرا میخواند. نباید در این شرایط ذره ای در برابر تشیثات کثیف کارفرمایان و حکومت اسلامی سرمایه داران کوتاه آمد.

حزب کمونیست کارگری

ایران

پیش بسوی اعتصابات

سراسری

۱۷ فروردین ۱۳۹۹

۵ آپریل ۲۰۲۰

سیاست ضد کارگری و ضد انسانی طولانی کردن ساعات کار بجای تعطیل کار در شرایط خطیر کنونی را باید با اعتراضات گسترده و اعتصاب سراسری پاسخ داد. کارفرمایان جنایتکار و مفتخوران حریص حاکم ذره ای جان و زندگی کارگران برایشان اهمیتی ندارد. باید با تصمیم متحدانه به اعتصاب سراسری پاسخ این جانین را داد. حزب کمونیست کارگری همه کارگران و کارمندان را به

ساعت به ۱۲ ساعت خطرات وقوع حوادث کار را در کارگاهها افزایش میدهد و خطر ابتلای کارگران به بیماری را به دلیل ساعات طولانی تر کار افزایش میدهد. بعلاوه با این کار کارفرمایان موضوع تعطیل کار و انجام اقدامات پیشگیرانه در مقابل کرونا را در این صنایع به حاشیه برده اند. کارگران با اعلام اینکه کارفرمایان بدون الزامات دولتی حاضر به انجام چنین کاری نخواهند بود، دولت را مسئول دانسته و بر اتخاذ تصمیمات لازم برای حفظ جان کارگران تاکید دارند.

با پرداخت حقوق هستند، اغلب واحدهای صنعتی، معدنی، پتروشیمی و صنعت فولاد که به لحاظ تمرکز تعداد کارگران، پرجمعیت محسوب می شوند، تحت عنوان مقابله با کرونا از تعداد شیفت های کاری کارگران کم کرده اما به جای آن ساعت کاری هر شیفت را از ۸ ساعت به ۱۲ ساعت افزایش داده اند. کارگران معادن و صنعت پتروشیمی در رابطه با این موضوع در شانزدهم فروردین ماه بیانیه ای داده و اعتراض خود را رسانه ای کرده اند. به گفته این کارگران افزایش ساعت شیفت کاری از ۸

«بیماری کرونا»

اطلاعیه شماره ۳۲

اعتراض کارگران پتروشیمی و معادن به طولانی کردن ساعت کار

کارفرمایان بجای سه شیفت هشت ساعته دو شیفت ۱۲ ساعته برقرار کرده اند.

- اعتراضات کارگران معادن و صنعت پتروشیمی نسبت به افزایش ساعات کاری به بهانه مقابله با کرونا وبی تفاوتی دولت ادامه دارد. در حالیکه کارگران خواستار تعطیلی کار

کرونا و بیکاری ۱۹۵ میلیون کارگر

محمد شکوهی

سازمان بین‌المللی کار (ILO) پیش‌بینی کرده که در نیمه دوم سال جاری میلادی و تحت تاثیر رکود حاصل از شیوع ویروس کرونا، ۱۹۵ میلیون کارگر تمام وقت در جهان بیکار شوند. این سازمان همچنین می‌گوید که از هر پنج کارگر در سطح جهان، بیش از چهار نفر آنها از تعطیلی‌های کرونایی تأثیر گرفته‌اند. گای رایدر، مدیرکل سازمان بین‌المللی کار در باره ابعاد افزایش بیکاری نوشته است: کارگران روزمزد بدون قرار داد رسمی که ۶۱ درصد از نیروی کار جهانی یا دو میلیارد نفر را تشکیل می‌دهند، در صورت از بین رفتن شغل‌های خود، حتی برای زنده ماندن و تغذیه خانواده‌های خود به پشتیبانی پولی نیاز دارند. وی تأکید کرد: اینها افرادی هستند که عمدتاً به حمایت‌های اجتماعی عادی که همراه با مشاغل رسمی ارائه می‌شود دسترسی ندارند.

گزارش آی‌ال او در باره وضعیت میلیونها کارگر در دوره بحران کرونا در حالی منتشر شده که بر اساس آمارهای همین سازمان در نوامبر سال ۲۰۱۹ رقمی بین ۱۵۰ تا ۱۷۰ میلیون نفر در جهان بیکار بوده و بیش از ۷۰۰ میلیون نفر با قراردادهای موقت مشغول به کار بودند. ۴۰ درصد از

ورکود تولید ادامه داشته و به تبع آن بیکاری نیز افزایش یافته است. این وضعیت اقتصادی و بیکاری در پایان سال ۲۰۱۹ بود.

از اوایل سال ۲۰۲۰ و با شیوع جهانی کرونا شیخ و خطر بیکارسازیهای گسترده بر فراز جهان به حرکت در آمده است. در اکثر کشورهای اروپایی از اواسط مارس فعالیتهای تولیدی تعطیل و کارگران به مرخصی اجباری رفته‌اند. بر اساس اخبار و گزارشات این وضعیت تا اواخر ماه آوریل ادامه پیدا خواهد. در طول این مدت دولت‌ها و کارفرمایان ناچارند کمی بیشتر از نصف آخرین دستمزدهای کارگانشان را بپردازند. این دوره و برنامه دولت‌ها برای مقابله با کرونا

جهان قرارداد. در یک خبر دیگر روز چهارشنبه WTO سازمان تجارت جهانی اعلام کرد اقتصاد جهان ۳۲ درصد سقوط خواهد کرد و این عمیق‌ترین سقوط می‌باشد. کریستالینا جیورجیوا، رئیس صندوق بین‌المللی پول گفته است با بدترین وضعیت اقتصادی بعد از «رکود بزرگ» ۱۹۲۹ تا ۱۹۳۳ مواجه هستیم.

اینها بزرگترین نهادهای سرمایه‌داری جهانی هستند که چنین ابراز نگرانی کرده و هشدار می‌دهند. در همین حال همینها خود از عاملان و بنیان فقر و فلاکت و بی‌حقوقی میلیونها کارگر بوده و با این هشدارها و ابراز نگرانی هایشان دارند برای آینده و دوران پسا کرونا حط و نشان

موقت بوده و برنامه‌های بعدی در راه می‌باشد.

هنوز در آغاز بحران کرونا و اثرات و تبعات آن هستیم. بیکارسازی دهها میلیونی کارگران مدتهاست که آغاز شده است. بر طبق همین گزارش در کنار این بیکارسازی ناشی از بحران کرونا، ۲ میلیارد نیروی کارکن نیز که بخشا شاغلند ولی درآمد هایشان کفاف زندگی شان را نمی‌دهد؛ خطر پرتاب شدنشان به ارتش میلیاردری بیکاران جهان وجود دارد. وضعیت تیره و تاری در انتظار کارگران و مردم کارکن در

برای کارگران و مردم می‌کشند.

بحران کرونا کارو زندگی و معیشت میلیاردها انسان را در جهان را تحت تاثیر قرار داده و دولت‌ها و کل نظام سرمایه‌داری مجبور به واکنش اجباری به این وضعیت شده‌اند. در این میان طبقه سرمایه‌داری و دولت‌های سرمایه‌داری ادعا می‌کنند که «بسته‌های کرونایی حمایت از مردم» را مصوب کرده و در حال اجرایش می‌باشند. ۹۰ درصد این بسته‌ها که سر به هزاران میلیارد دلار می‌زند، به صاحبان صنایع و

سرمایه‌داران و بخش تولید اختصاص داده شده است. در واقع این بسته‌ها «بسته نجات سرمایه از بحران کرونا» و جلوگیری از رکود تولید و کاهش سود و درآمد طبقه سرمایه‌دار و فراهم آوردن زمینه‌های جهش تولید در دوره پسا کرونا می‌باشند. در این میان چندرغازی هم برای ۲ تا نهایتاً ۴ ماه تازه اگر بیماری کرونا گسترش یابد، به کارگران و کارکنان پرداخت خواهد شد. این پرداختی رقمی بین ۵۶ تا ۶۷ درصد آخرین حقوق و دستمزدهای کارگران و کارکنان می‌باشد. یعنی این هم از جیب کارگران پرداخت می‌شود.

در کنار این بیکارسازیها وضعیت دسترسی به امکانات بهداشتی و درمانی در دوران کرونا هر روز بد و بدتر می‌شود. سازمان بهداشت جهانی در گزارشی در باره وضعیت بهداشت و دوا و درمان در دوره کرونا گزارش داد نزدیک به نصف جمعیت جهان دسترسی بسیار محدود به ابتدایی‌ترین خدمات دوا و درمان و بهداشت دارند. نزدیک به یک میلیارد نفر امکان دسترسی به آب آشامیدنی و وسایل ابتدایی ضد عفونی نظیر صابون و ژل ضد عفونی را ندارند. صدها میلیون کارگر و مردمان زحمتکش بی‌مسکن می‌باشند. فقط در کشورهای اروپایی به اعتراف دولت‌ها و انستیتوهای تحقیقاتی نظیر اتحادیه مصرف‌کنندگان اروپایی سطح درآمد و زندگی مردمان کارکن بین ۱۵ تا ۳۵ درصد سقوط کرده است. در کشورهای در حال توسعه و جهان سوم این رقم بالای ۴۵ درصد اعلام شده است. و این وضعیت بدتر هم خواهد شد.

کرونا و افزایش خشونت علیه زنان فریده آرمان

شیوع ویروس کرونا فقط عواقب ناگوار جانی و اقتصادی برای جامعه نداشته، بلکه آمار خشونت به زنان نیز با سرعت در حال بالا رفتن است. مردمی که از ترس مبتلا شدن به کرونا و یا به دلیل نبود کار و از دست دادن شغلشان در قرنطینه خانگی بسر می‌برند و یا خانه نشین شده‌اند بجای اینکه خانه به محل امنی برای آنها تبدیل گردد متأسفانه در این میان برای بسیاری زنان به عکس آن تبدیل شده است. چرا که مورد خشونت خانگی قرار می‌گیرند. عبارتی دیگر خانه برای آنها به محل ناامنی تری تبدیل شده است.

روز ۱۷ فروردین دبیر کل سازمان ملل، آنتونیو گوترش، به دولت‌های دنیا نسبت به افزایش مهلک خشونت علیه زنان در جریان قرنطینه خانگی و تعطیلی‌های ناشی از شیوع ویروس کرونا هشدار داد. او در پیام خود گفت که به دنبال تعطیلی‌های ناشی از ویروس کووید-۱۹، بسیاری از زنان در خانه‌شان که قرار است امن‌ترین محل برایشان باشد، با خشونت مواجه‌اند. آقای گوترش از دولت‌ها خواست در برنامه‌ریزی برای مقابله با کرونا، حمایت از زنان و تأمین امنیت آنها را نیز در اولویت قرار دهند. آمار

نیست ولی می‌توان پیش بینی کرد که با وجود جمهوری اسلامی و قوانین شریعه اسلامی ضد زن و نبود قوانین و امکاناتی برای کمک به این دسته از زنان وضعیت خشونت به زنان و دختران در ایران در این شرایط بسیار اسفناک‌تر است.

اینکه دلایل افزایش خشونت در دوره قرنطینه خانگی ناشی از شیوع بیماری مسری کرونا چیست موضوع اصلی این نوشته نیست. خشونت علیه زنان در جوامع طبقاتی همیشه وجود داشته است و جای بسیار تأسف است که بسیاری از مردان با قرنطینه خانگی به خود اجازه می‌دهند که در این شرایط دشوار زنان را مورد خشونت قرار دهند. بجای آنکه

کند باید منتظر افزایش نجومی خشونت خانگی علیه زنان باشیم. البته باید اشاره کرد که بسیاری از کشورها اقداماتی را برای کمک به زنان مورد خشونت در دستور قرار داده‌اند. از اختصاص صد میلیون کرون بودجه اضافه برای کمک به زنان در سوئد و اقدامات خوب دولت آلمان و در اختیار قرار دادن هتل‌هایی برای اسکان دادن زنان در معرض خشونت و یا ممنوع کردن فروش مشروب در گرینلند برای جلوگیری از خشونت نسبت به زنان از جمله اقداماتی است که می‌توان به آن اشاره کرد.

این اقدامات البته کافی نیستند و از همین رو باید از دولت‌ها خواست که امکانات بیشتری را برای مقابله با

مسبب ناامنی شهروندان جامعه در مقابل یک ویروس واگیردار را مورد بازخواست قرار دهند. یک مسئله هشدار دهنده در این رابطه این است که متأسفانه در شرایط نگرانی ناشی از سرایت ویروس کرونا بسیاری از خانه‌های امن حتی در کشورهای اروپایی نیز برای زنان در معرض خشونت براحتی باز نیست و این عواقب ناگواری می‌تواند بهمراه داشته باشد.

از آنجا که ما در ابتدای این دوره هستیم و این وضعیت بحرانی ممکن است تا یک سال و شاید بیشتر ادامه پیدا

خشونت خانگی در دوران شیوع بیماری کرونا اختصاص دهند و از طریق مراجع قانونی مرتکبین به خشونت علیه زنان را مورد پیگرد قرار دهند. اما یک جنبه دیگر مقابله به موج افزایش خشونت علیه زنان می‌تواند کمپین‌هایی باشد که باید در سطح اجتماع براه انداخت. کمپین‌های پر سر و صدایی نظیر جنبش "MeToo" که جامعه را متوجه زشتی و قباحات این امر بکند و جلوی این خشونت را سد نماید.

تا آنجا که به ایران برمی‌گردد با توجه به وجود یک حکومت ضد زن متأسفانه

چنین شرایطی باعث بیماری‌های روحی و افسردگی و بالا رفتن فشار روحی زیاد به زنان خواهد شد و به تبع آن آمار خودکشی در بین زنان و فرار از خانه و رو آوردن به تن فروشی در نبود هیچ کمکی در جامعه به سرعت رو به افزایش خواهد رفت. در چنین شرایطی وظیفه سنگین‌تری بر دوش فعالین حقوق زن و فعالین اجتماعی قرار می‌گیرد که همیاری مردمی را در کمک به زنان مورد خشونت در ایران در دستور خود قرار دهند. این کار بسیار با اهمیت و حیاتی است. زنان مورد خشونت نیز نباید سکوت کنند و با رجوع به همسایه و دوستان و آشنایان کمک بخواهند و اجازه ندهند که این ناهنجاری اجتماعی در سکوت بگذرد. ما باید صدای این زنان را به سرعت در مدیای اجتماعی منعکس کنیم و صدای دادخواهی‌شان را بلند کنیم.

در اینجا لازم می‌دانم به وضعیت کودکان در این خانواده‌ها نیز اشاره کنم در اکثر خانه‌هایی که خشونت به زن وجود دارد خشونت به کودک هم صورت می‌گیرد. در واقع کمک به زنان باید در برگیرنده کمک به کودکان آنان نیز باشد. کودکان قربانیان ضعیف و ناتوانی هستند که در این شرایط آسیب‌های عمیقی می‌بینند و در اکثر موارد تا همه عمر عواقب منفی آن در آنها باقی میماند. کودکان مورد خشونت را دریابیم.*

(فریده آرمان عضو ستاد مقابله با کرونا و فعال دفاع از حقوق زنان است)

حکومت اسلامی ضد زن نابود باید گردد

«بیماری کرونا»

اطلاعیه شماره ۳۱

بیانیه ۱۴۶ انجمن صنفا کارگری و اعلام خواستهای سراسری خود

بیمه بیکاری برای همه
کارگران بیکار و کارگران
فصلی

۱۴۶ انجمن صنفا کارگران
ساختمانی طی بیانیه ای در
مورد تعطیلی کار و نیازهای
معیشتی مردم بر خواستهای
فوری خود تاکید کرده اند. در
بخشی از این بیانیه چنین
آمده است: "وظیفه دولت در
این شرایط حمایت کامل از
کارگران و قشر ضعیف جامعه
از قبیل اختصاص بسته های
حمایتی در قالب های درمانی
و خوراکی و نقدی به کارگران
به دلیل تعطیلی کار است و
همچنین به وجود آوردن
شرایط روحی مناسب برای
تمامی مردم و دور شدن از

استرس و ناراحتی های روحی
و روانی است. در این شرایط
دولت موظف به اقداماتی
فوری برای جلوگیری از تلفات
و مصیبت های بیماری کرونا
است." در این بیانیه این
کارگران با تاکید بر سراسری
بودن خواستههایشان بر
مطالبات زیر تاکید کرده اند:

۱- تامین امکانات بهداشتی و
محیط سالم ایمن در همه ی
محیط های کار و خدمات
رسانی به کارگران

۲- اختصاص بیمه بیکاری
برای تمامی کارگران بخصوص
کارگران و استادکاران فصلی
ساختمانی (موقت)

۳- تامین مراکز خرید مواد
خوراکی کاملاً کنترل شده
بهداشتی برای خرید و فروش
نیازمندیهای خوراکی مردم
تحت شرایط بهداشتی معین.

۳- رایگان کردن مخارج آب و
برق و گاز و تلفن و رایگان
کردن اجاره منازل مسکونی و
مغازه های فروشندگان جزء،
حداقل تا پایان شرایط بحران
بیماری کرونا

۴- تامین اقلام لازم بهداشتی
به طور رایگان برای عموم
مردم و امکانات و تجهیزات
پیشرفته برای کادر پزشکی و
درمان. (اقلامی چون ماسک،
دستکش، مواد ضدعفونی).

۵- بیمه شدن تمامی کارگران
و استادکاران ساختمانی بدون
قید و شرط به صورت فوری

۶- ارائه کمک های نقدی
بلاعوض و تامین بسته های
مواد خوراکی برای خانواده
های کارگران بیکار،
دستفروشان، کارگران فصلی

بیکار شده، کودکان کار و
خیابان و خانواده مردمان
درگیر فقر و گرسنگی و
بیماری و بی دارویی

۷- بهرمندی کارگران
ساختمانی از (مزایای) مشاغل
سخت و زیان آور و غرامت ایام
بیماری

۸- کاهش پرداخت حق بیمه
۳۵ سال برای کارگران
ساختمانی. بدون عدم کاهش
هیچ کارگر ساختمانی رنگ
بازنشستگی را نخواهد دید.

کارگران ساختمان از

هیچگونه تامینی از جمله
بیمه بیکاری و بیمه های پایه
ای همچون بیمه درمانی و
تسهیلات برای تامین مسکن
محرومند. خواستهای اعلام
شده این کارگران اساساً
خواستههای همه مردم در این
شرایط خطیر و دشوار است.

حزب کمونیست کارگری
قاطعانه از خواستهها و مطالبات
کارگران ساختمانی اعلام
پشتیبانی میکند. کارگران و
تک تک مردم حق دارند از
زندگی انسانی برخوردار شوند

بیانیه ۱۴۶ انجمن صنفا کارگری و اعلام خواستهای سراسری خود

بیمه بیکاری برای همه کارگران بیکار و کارگران فصلی

و در این شرایط سخت نباید
هیچکس نگرانی تامین
معیشت و مسکن را داشته
باشد. دولت موظف است از
ثروتهای اجتماعی و با
اقدامات اضطراری زندگی تک
تک مردم بویژه بخشهای
آسیب پذیر و محروم جامعه را
تامین کند.

حزب کمونیست کارگری ایران
پیش بسوی اعتصابات
سراسری

۱۷ فروردین ۱۳۹۹

۵ آپریل ۲۰۲۰

تعطیلی ناوگان اتوبوسرانی در
جریان بحران کرونا، مقابل
استانداری آذربایجان غربی
تجمع کردند.

- روز شنبه ۱۶ فروردین ماه
۱۳۹۸، جمعی از کارگران
حمل زباله شهرداری دزفول
در اعتراض به عدم رسیدگی
به مطالبات خود، در مقابل
ساختمان شورای شهر تجمع
کردند. اعتراض این کارگران
به اینست که ۸ ساعت کار
روزانه آنها فقط ۴ ساعت به
حساب می آید. این کارگران
همچنین به عدم دریافت ۴
ماه مطالبات مزدی شان
اعتراض دارند.

- روز ۱۶ فروردین پرستاران
بیمارستان امام رضا در مشهد

ادامه در صفحه ۱۰

هستند. معلمان حق التدریس
بصورت ساعتی از وزارت کار
حقوق میگیرند و بیمه تامین
اجتماعی هستند. این معلمان
در شرایط عادی برحسب
تعداد ساعات کار، حقوق و
حق بیمه دریافت می کنند و
معمولاً از آنجا که تعداد
ساعات تدریس آنها محدود
است، دریافتی شان در پایان
ماه، از حداقل حقوق نیز کمتر
می شود. معلمان حق
التدریس خواستار پرداخت
حقوق و حق بیمه تا زمان
بازگشایی مدارس و پایان
بحران کرونا هستند.

- ظهر روز ۱۶ فروردین
رانندگان و مالکان اتوبوس
های درون شهری ارومیه، در
اعتراض به عدم تخصیص
بیمه بیکاری ۳ ماهه ناشی از

کارگر این کارخانه را بیکار و
به "بیمه بیکاری" ناچیز
جمهوری اسلامی که عملاً
راهی برای بیکارسازی بی
تامین است، واگذار کرده و
تنها ۴۰ کارگر بر سر کار باقی
مانده اند. این درحالیست که

کارگران کنتورسازی چندین
سال است که با اعتراضات
خود در مقابل بیکارسازیها
ایستاده و مبارزه میکنند. این
کارگران دو سال دستمزد
خود را طلب دارند.

- بدنبال شیوع کرونا مدارس
تعطیل شدند. اما معلمان حق
التدریس حقوقی دریافت
نمیکند. این معلمان که به
صورت ساعتی در مدارس
دولتی سراسر کشور، مشغول
به تدریس هستند، خواستار
پرداخت و حق بیمه خود

در شرکت "تهران بتن" در
اعتراض به تصمیم مدیران این
شرکت مبنی بر انتقال محل
کارشان به شهرستان آبیک،
در مقابل ساختمان این
کارخانه، تجمع کردند.

- روز ۱۷ فروردین، جمعی
از کارگران کارخانه کنتورسازی
ایران در اعتراض به بلا تکلیفی
شغلی و معیشتی خود در
مقابل استانداری شهر تجمع
کردند. در همین رابطه این
کارگران در روز قبلیش مقابل
اداره کار تجمع داشتند. به
گفته کارگران در اولین روز
کاری سال کارگران با درهای
بسته کارخانه مواجه شدند.
بنا بر خبرها مدیریت این
کارخانه از فرصت بیماری
کرونا استفاده کرده و با
تعطیل کردن کارخانه ۱۰۰

«بیماری کرونا»

اطلاعیه شماره ۳۳

اخباری از چند اعتراض کارگری در شرایط کرونا

با گسترش اپیدمی کرونا در
ایران، کارفرمایان خصوصی و
دولتی در ایران از این بحران
استفاده میکنند و دست به
اخراج های وسیع، تعطیل
مراکز کار، لغو قراردادهای
کارگران و بالا کشیدن
دستمزدهای ناچیز کارگران
میکند. این مفتخوران فشار
معیشتی سنگینی را به صدها
هزار کارگر و خانواده های
کارگری وارد میکنند. چند
خبر از اعتراضات کارگران در
این زمینه:

- روز یکشنبه ۱۷ فروردین
ماه، جمعی از کارگران شاغل

اخباری از چند اعتراض کارگری در شرایط کرونا

در اعتراض به عدم وجود تجهیزات و اینکه ماسک های غیر استاندارد در اختیار آنها قرار داده میشود، دست به تجمع زدند.

- خبر های دولتی از بیکار شدن ۱۷۰۰۰ کارگر ساختمانی گزارش میدهند. این بیکاری ها بدنبال شیوع بیماری کرونا اتفاق افتاده و

جمعیت بسیاری از مردم در این بحران کار خود را از دست داده اند و از هیچ ممر در آمدی برخوردار نیستند. علاوه بر کارگران ساختمانی، دستفروشان و سایر کارگران روزمزد برای تامین معیشت خود هر روز ناگزیر به حضور در میداين و ديگر اماکن عمومی شهر و جستجوی کار و لقمه نانی هستند. به گفته مریم آیشاهی معاون اداره کار در شانزدهم فروردین ماه کارگران ساختمانی و افراد خویش فرما بدلیل اینکه تابع

"قانون کار" نیستند، از همان چیزی که به آن "بیمه بیکاری" گفته میشود نیز محرومند. و بعد از پایان تعطیلات نوروزی شروع کار در مراکز تولیدی از روز شانزدهم فروردین ماه اعلام شده است. گفتمان و اعتراض بر سر این موضوعات در میان کارگران بالا گرفته است. در شانزدهم فروردین ماه ۱۴۶ انجمن صنفی کارگران ساختمانی با اعلام خواستههای معیشتی خود اعتراض خود را به این وضعیت اعلام داشتند. در شرایط بحرانی و خطرناک

کرونا کار باید تعطیل شود و حقوق و مزد کارگران و همه مردم شاغل باید تماما پرداخت شود. هیچ بهانه ای برای بی تامین نگاه داشتن کارگران قابل قبول نیست. در بخش های مربوط به کارهای حیاتی و غیر قابل تعطیل در این شرایط، کارها باید با استانداردهای بالای بهداشتی و شرایط مناسب مقابله با کرونا و با شیفت هایی با ساعت کار کوتاه و تراکم جمعیت کم صورت گیرد. بعلاوه باید زندگی همه کارگرانی که بصورت روزمزد و موقت یا با مشاغلی چون دستفروشی و کار

ساختمانی و غیره به کار اشتغال دارند و در آمدی تضمین شده برای امرار معاش خود ندارند، تامین شود و به آنها حقوق و مقرری کافی توسط دولت پرداخت شود. دولت در قبال معیشت همه شهروندان مسئول است.

پیش بسوی اعتصابات
سراسری
حزب کمونیست کارگری
ایران

۱۷ فروردین ۱۳۹۹
۵ آپریل ۲۰۲۰

قبال بیکارسازیهاست را تحویل کارگران داده است. کارگران راهداری در این روز بعد از تجمع مقابل استانداری در مقابل اداره کار قزوین به تجمع خود ادامه دادند.

اعتراض کارگران کارخانه روناک دارو علیه اخراج

روز شنبه ۱۶ فروردین، کارگران کارخانه روناک دارو واقع در شهرک صنعتی کاوه در اعتراض به اخراج از کارشان مقابل فرمانداری ساوه تجمع کردند و شکایتی از شرکت را تحویل فرمانداری دادند. کارگران با قول مسئولین به پیگیری این شکایت، موقتا به تجمعشان پایان دادند.

حزب کمونیست کارگری ایران
پیش بسوی
اعتصابات سراسری
۱۹ فروردین ۱۳۹۹
۷ آپریل ۲۰۲۰

کارگران این اخراجها از تاریخ ۲۸ اسفند ۹۷ که طرح الکترونیکی شدن عوارض آغاز شد. بعد از سه ماه بلاتکلیفی به آنها اعلام شده است که نیروهای اخراجی تقسیم شده و تعدادی به سازمان راهداری و حمل و نقل جادهای واگذار شده اند و تعدادی دیگر با پیمانکار طرح یعنی شرکت سپندار کار خواهند کرد. اکنون پیمانکار با استفاده از بحران کرونا عذر همه کارگران را خواسته و فرم "بیمه بیکاری" که چندرغاز پول در

نفت به صورت ۱۴ روز کار و ۱۴ روز استراحت تدوین شده است. کارگران به این وضعیت بویژه در شرایط کرونا اعتراض دارند.

اعتراض کارگران اداره کل راهداری و حمل و نقل جادهای قزوین علیه اخراج

روز دوشنبه ۱۸ فروردین، کارگران اداره کل راهداری و حمل و نقل جادهای استان قزوین در اعتراض به اخراجها مقابل استانداری و اداره کل راه و شهرسازی قزوین دست به تجمع زدند. به گفته

را سال کار ده برابری تولید و سال "جهش تولید" نامیده است. کارگران به کل این تعرضات هرروزه اعتراض میکنند:

اعتراض کارکنان اقماری صنعت نفت نسبت به افزایش روزهای کاری

کارفرمایان در شرکتهای اقماری صنعت نفت شیفتهای کاری کارکنان را به زیان کارگران تغییر داده اند. در شرکت فرآب برنامه کاری به صورت ۲۲ روز کار و ۸ روز استراحت در آمده است. برنامه کاری شرکت سازه فرافن به صورت ۲۳ روز کار و ۷ روز استراحت، برنامه کاری شرکت اکسیر صنعت باختری به صورت ۲۴ روز کار و ۶ روز استراحت و برنامه کاری شرکت موسسه دریا ساحل به صورت ۲۲ روز کار و ۸ روز استراحت تغییر کرده است. این در حالی است که برنامه کاری استاندارد از نظر وزارت

«بیماری کرونا»

اطلاعیه شماره ۳۴

بحران کرونا و تعرضات کارفرمایان

بیماری کرونا بهانه ای برای تعرض بیشتر به زندگی و معیشت کارگران شده است. به این بهانه در مراکز قراردادهای کاری فسخ و یا کوتاه مدت تر شده است. مراکز که مدتها اندیشه تعطیل کردنش را در سر میپرواندند را تعطیل کرده و کارگرانش از کار بیکار شده اند. در جاهایی به جای تعطیلی کار تحت عنوان کم جمعیت کردن مرکز کارگران و کاهش شیفت ها در هر شیفت، ساعت کاری را از هشت ساعت به دوازده ساعت افزایش داده اند، و در جاهایی از ساعت و روزهای استراحت کارگران کاسته و فشار مضاعفی بر کرده کارگران آورده اند. خامنه ای سال ۹۹

کرونا و بیکاری

۱۹۵ میلیون کارگر

بحران کرونا ظرفیتهای ضد انسانی سرمایه داری را امروز بیش از هر زمان دیگری در برابر چشمان مردم جهان قرار داده و ضرورت به زیر کشیدن این نظام ضد انسانی

طبقه کارگر و کل بشریت می باشند. طبقه کارگر جهانی و کل بشریت برای پایان دادن به این وضعیت باید وسیعا دست به اعتراض زده بحران کرونا را همراه بحران نظام سرمایه بر سر این نظام کوبیده و به این سیستم غیر انسانی پایان دهند.*

پاسخ این وضعیت سوسیالیسم و انقلاب، لغو کار مزدی و به زیر کشیدن کل نظام سود و ارزش اضافه طبقه سرمایه دار و کل دولتهایشان است. طبقه سرمایه دار و دولتهایش در تدارک آینده تیره و تاری برای

ویروس عاجز و درمانده شده است. وقاحت ویبی شرمی شان تا آنجا پیش رفته که در توجیه بی عملی شان برای مقابله با کرونا تئوری ضد انسانی "مصونیت گله ای" را مطرح کرده و کاری برای مهار کرونا در عمل نمی کنند.

و استثمار و بربریت مدرن وحشی را بر همگان روشنتر است. نظامی که علیرغم ادعاهای پیشرفت تکنولوژی و دستاوردهای علمی اش در برابر یک ویروس به زانو درآمده و از فراهم آوردن حداقل های بهداشتی و دوا و درمان برای مقابله با این

«بیماری کرونا»

اطلاعی شماره ۳۵

کرونا در میان سربازان در حال گسترش است

پس از دروغ های مکرر توسط فرماندهان رده بالای ارتش و سپاه و تکذیب های هرروزه آنها که هیچ سربازی به ویروس کرونا مبتلا نشده است، روز ۱۹ فروردین رئیس اداره سرمایه انسانی سرباز ستاد کل نیروهای مسلح گفت: «۵۴ سرباز به ویروس کرونا مبتلا شده اند. اما همه آنها بهبود یافته و از بیمارستان ها و مراکز درمانی ترخیص شده اند.»

تا دو روز قبل فرماندهان نظامی حکومت هر نوع اشاعه بیماری در پادگانها را تکذیب کرده و گفته بودند که موارد

مشکوک بوده که همگی آفلوانزا بوده است و هیچ موردی از بیماری کرونا در میان سربازان مشاهده نشده است. اکنون یکبارہ اعلام میکنند که ۵۴ سرباز به کرونا مبتلا شده و همه بهبود یافته اند. آنها هم مثل سایر مقامات حکومت بیشرمانه دروغ میگویند و کتمان میکنند. چگونه تا دو روز قبل هیچ سربازی به ویروس کرونا مبتلا نشده بود ولی یکبارہ ۵۴ سرباز مبتلا شده و بهبود هم یافته اند؟ اینها در کدام پادگان ها بوده اند، از چه تاریخی بیمار شده اند و سربازان اطراف آنها چه بلایی به سرشان آمده است؟ مقامات سپاه و ارتش در پاسخ به این سوالات لام تا کام چیزی نمیگویند.

فرماندهان حکومت مدام تاکید میکنند که اصول

بهداشتی در آسایشگاهها، آشپزخانه ها و خوابخانه ها و سالن های غذاخوری و سرویس های بهداشتی پادگانها کاملا رعایت شده و آموزش های لازم بهداشتی به سربازان داده شده است. سربازان اما میگویند پادگان ها کثیف است، امکانات بهداشتی بسیار کم است، در سرویس های بهداشتی حتی بعضا مواد شستشو نیست و در مساحت کم آسایشگاهها تعداد زیادی سرباز زندگی میکنند. این در حالی است که آقازاده ها و فرزندان همین فرماندهان بالای حکومت و مشتی مفتخور در ویلاهایشان در ایران و اروپا مشغول قرنطینه و تفریح و خوش گذرانی هستند.

پادگان ها هم مانند زندانها و کارخانه ها محل شیوع سریع کرونا است. حتی اگر آمار

«بیماری کرونا»

اطلاعی شماره ۳۶

آمار مبتلایان به کرونا در ایران ۵۰۰ هزار نفر است

حمید سوری عضو ستاد ملی مدیریت کرونا و متخصص اپیدمیولوژی روز ۱۸ فروردین (۶ آوریل) در مصاحبه با ایرنا گفت "برآورد ما این است که حدود ۵۰۰ هزار نفر در کشور به ویروس کرونا مبتلا شده اند." این در حالی است که آمار رسمی جمهوری اسلامی هشت برابر کمتر از این میزان یعنی ۶۰۵۰۰ نفر در این تاریخ بوده است.

جمهوری اسلامی با ارائه بیشرمانه آمار دروغ و کتمان ابعاد واقعی کرونا نقش مستقیمی در قربانی کردن مردم ایفا می کند. اینجا دروغگویی معنایی جز همدستی با ویروس کرونا در کشتار مردم ندارد. انکار واقعیت و کتمان حقیقت از سوی جمهوری اسلامی درست

مثل روزهای پس از سرنگونی هوایمی مسافربری اوکراینی تلاش عبثی برای پرده پوشی یک جنایت آشکار است. جمهوری اسلامی میخواهد وانمود کند که از کشورهای اروپایی در مهار کرونا توانمندتر است، با ارائه آمار کاذب خشم و نفرت مردم را کاهش دهد و با عادی نشان دادن اوضاع، سرکار فرستادن مردم را توجیه کند. این سیاست جنایتکارانه و دشمنی آشکار با مردم است. مانوری که نه تنها در مقابل مردم ایران بلکه در نظر افکار عمومی جهانی نیز شناخته شده است.

بیشتر از چهل روز از "شنبه ای" که بنا به گفته حسن روحانی قرار بود همه چیز به "حالت عادی" بازگردد می گذرد و در این مدت هزاران نفر از مردم جان خود را از دست داده اند. روحانی روز سیزدهم فروردین اعلام داشت که بلااستثنا در همه استانهای کشور ما شاهد سیر نزولی کرونا هستیم در حالیکه همان وقت

وزیر کشور اعلام کرد که در چهار استان روند افزایشی بوده و دو روز قبل حمید سوری با ارائه گزارشی کاملا متفاوت از روحانی گفت که در استانهای مختلف کشور کرونا در حال گسترش است و در هیچ استانی به سطح افقی نمودار اپیدمی کرونا نرسیده ایم. او میگوید اگر این سیاست، یعنی دروغگوئی و بی مسئولیتی حکومت، ادامه یابد شاهد ابتدای ۶۰ درصد مردم به کرونا و مرگ ۴۰۰ هزار نفر خواهیم بود. روحانی و سایر مقامات حکومت دروغ میگویند تا اعلام کنند که مراکز کسب و کار و فعالیتهای اقتصادی بعد از ۲۰ فروردین باید دوباره راه اندازی شود.

اساس سیاست جمهوری اسلامی حفظ بقای خود به هر قیمت است. اما مردم قرار نیست تاوان اقتصاد ورشکسته جمهوری اسلامی را بپردازند. قرار نیست هزینه دزدی ها و فساد حکومت و سیاست های هزینه بردار و جنایتکارانه منطقه

سربازان مبتلا به کرونا همین ۵۴ مورد باشد که قطعا بسیار بیشتر از این میباشد، روشن است که کرونا در میان سربازان در حال گسترش است و قبل از اینکه تعداد بیشتری به آن مبتلا و قربانی شوند باید پادگانها تعطیل شود. سربازان باید پادگان ها را ترک کنند، خانواده های سربازان و همه مردم باید از آنها پشتیبانی کنند، تعطیلی پادگانها باید به یک گفتمان عمومی تبدیل شود و فرار از

پادگانها چنان گسترش یابد که حکومت توان تعقیب و بازداشت سربازان فراری را نداشته باشد. ما بار دیگر تاکید میکنیم که همه مراکز تجمع از پادگانها تا زندانها و کارخانه ها و ادارات بجز مراکز خدماتی و تولیدی که کارشان در این شرایط حیاتی است باید تعطیل شوند.

حزب کمونیست کارگری
ایران
۲۰ فروردین ۱۳۹۹
۸ آوریل ۲۰۱۰

را تامین کند. اوباش حاکم را باید وادار کرد که امکانات حفاظت کامل در اختیار کادر پزشکی قرار دهند و با صرف هزینه های لازم امکانات درمان مردم را گسترش دهند. تمام امکانات جامعه باید صرف سلامت مردم و زندگی مردم شود.

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۰ فروردین ۱۳۹۹
۸ آوریل ۲۰۲۰

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهاب بهرامی

ادیتور: کاظم نیکخواه

مسئول فنی: مراد شیخی

www.anternasional.com

برای نجات جان میلیونها انسان و بقای جامعه،
باید مراکز تولیدی، زندانها و
پادگان ها فوراً تعطیل شوند!

مردم سر کار نروید!

بحران کرونا و روی آوری به شکل های کارگری

هوشیار سروش

این روزها شاهد پدیده های استثنایی و درعین حال جالبی هستیم که فی نفسه و درخود شایان توجه هستند. ویروس کرونا و متعاقب آن بحران کرونا همه دنیا را فراگرفته است. طبعاً اینجا و آنجا، در این قاره و در آن قاره دامنه این پاندمی و بحران از عمق و دامنه کمتر و یا بیشتری برخوردار است. اما این مساله اولاً کوتاه مدت است. یا احتمالاً کوتاه مدت است. و ثانیاً دنیا بعنوان یک دهکده جهانی مطلقاً از این نمونه فجایع همه گیر و دامنه گستر برکنار نخواهد بود. حداقل حتی اگر از مساله نفوذ کمترین بلای همه گیرانسانی، اندک کشورهایی در امریکای لاتین و یا در آسیای جنوب شرقی دچار فجایعی انسانی، نظیر اروپا و یا امریکا نشده باشند، اما بی تردید از عواقب بشدت عمیق و زیانبار اقتصادی در امان نخواهند بود. زیرا جامعه جهانی در همه کشورها و در همه قاره ها سیستم سرمایه داری است. و در چنین برهه هایی دقیقاً مثل بحران جهانی در 2008 هیچ کشوری را برحذر نخواهد کرد. و هر کشوری به تناسب موقعیت اقتصادی و اجتماعی خود سهمی از این بحران را بدوش خواهد کشید. طبعاً در دل چنین بحرانهایی شدید و عمیقی،

میتوان دید. بحران کرونا تاکنون یک پنجم مزدبگیران سوئدی را بیکار کرده است. و همزمان روی آوری به شکل های مختلف نظیر انجمن ها، سندیکا ها و اتحادیه های مختلف و نیز صندوق های بیمه و غیره بطور بی سابقه ای افزایش یافته است. بحران کرونا ضربات سنگینی به اقتصاد سوئد وارد کرده است. دهها هزار کارگر و مزدبگیر سوئدی یا از کار اخراج شده اند و یا بطور موقت از سیستم تولید کنار گذاشته شده اند. (تا دیروز 30 ماه مارچ، حدود 3 9 6 0 0 نفر کار خود را از دست داده اند). در عین حال چشم انداز روزهای آتی از این هم تیره تر

کاری و تامینات معیشتی است، خیر داده اند. امشب سوم ماه اپریل کانال 4 تلویزون سوئد خبر داد که جمع کارکنان در سوئد، اعم از کارگران و بقیه مزدبگیرانی که به تشکلهای کارگری روی آورده و خواهان عضویت شده اند به 100 هزار تن (ظرف ماه مارچ امسال) رسیده است. این رقم در تاریخ سوئد کم نظیر است. اما واقعی است و جای خوشحالی بسیار دارد. بیشترین شمار روی آوری، به آن رشته ها و براندهایی مربوط میگردد که خسارتهای جبران ناپذیری که ناشی از بحران کروناست، بیشتر گریبان آنها را گرفته است. زنجیره هتلها، رستورانها، کافه ها، حمل و نقل شهری و اماکن

تاکید میکنم که فقط یکروز 2320 نفر تقاضای عضویت داده اند. در حالیکه میزان عضویتی نزدیک به این در سال گذشته، مربوط به حدود یک ماه بوده است. یعنی حدود 69% فقط در یک روز بیشتر از گذشته عضو شده اند. براساس گزارش معاون این اتحادیه خانم الیزابت براند یرمن، همین پدیده در اتحادیه های دیگر نظیر برق، Elektrikerna گ و اس، GS اتحادیه موزیسین ها و سکو SEKO که یک اتحادیه بزرگ دیگر هست، مشاهده میشود. روشن است که بخش بزرگی از این تمایل و روی آوری ناشی از عدم امنیت شغلی، اقتصادی و ایضا سیاسی است که بحران کرونا

و ناراحت کننده تراست. و بقول وزیر سابق اقتصاد سوئد اندرس بورگ اقتصاد سوئد تا تابستان آینده با بیکاری 20 درصد نیروی کار خود مواجه خواهد شد. از جانب دیگر بعنوان یکی از تبعات این دوره بحرانی، روی آوری به سازمان ها و تشکلهای کارگری و مزدبگیران نظیر اتحادیه و سندیکا و غیره بعنوان یک نقطه اتکا و سنگر دفاع از موقعیت از دست رفته اقتصادی و تامین معیشت، بیش از هر وقت دیگر افزایش چشم گیری یافته است. مثلاً 4 اتحادیه بزرگ عضو آل او LO در روزهای اخیر آمارهای بسیار بالایی از اعضا جدید خود که برای حفاظت از حقوق

و رشته هایی که سرویس های مشابهی به مردم میدادند، بیشترین هزینه ها را متحمل شده و بیشترین کارگران و کارکنان خود را اخراج کرده اند. گفتنی است که این تنها نمای امروز سوئد بعنوان یکی از کشورهای بسیار پیشرفته و مرفه نیست. این در واقع چهره و نمای واقعی تمام کشورهای اروپاست. تازه بنظر میاید که در سوئد کمی و فقط کمی از این جهت اوضاع بهتر است. طبعاً پدیده فوق تنها اختصاص به این رشته از خدمات ندارد. همین وضعیت در رشته تجارت، حمل و نقل و غیره هم دیده میشود. براساس آخرین آمارهای اتحادیه تجاری خدمات ارائه داده (30 مارچ) فقط یک روز،

تنها جزو اولیه ترین های آنست. ولی در عین حال، پرواضح است که ناشی از استیصال و ناتوانی سیستم اقتصادی و سیاسی موجود هم هست که جامعه را باین روز سیاه نشانده است. این روی آوری بی نظیر به شکل و اتحاد و همبستگی طبقاتی چشم انداز و افق روشن تری در برابر کل جامعه قرار میدهد و قطعاً در ماههای روبرو شاهد جنب و جوشی سراسری گسترده تری در گوشه و کنار جهان این زمنیه خواهیم بود. و این در کنار دیگر پیشروی های مترادف آن، میتواند یک آینده و افق روشنتر را در مقابل نسل های بعد بگذارد.*

وقتی قدرت دست ما باشد

با سرنگونی

جمهوری اسلامی:

۱- پایان هر نوع حکومت مذهبی را برای همیشه اعلام میکنیم. دست مذهب را از زندگی مردم، از دولت، آموزش و پرورش و از سیستم قضائی کوتاه میکنیم. مذهب رسمی را لغو و مذهب و بی مذهبی را امر شخصی مردم اعلام میکنیم و به هر نوع دخالت دولت و مراجع مذهبی در اعتقادات شخصی و زندگی خصوصی مردم پایان میدهیم. حکومت بعدی حکومتی سکولار، آزاد و برابر خواهد بود.

۲- کلیه کمک های مستقیم و غیر مستقیم دولتی به مساجد، امامزاده ها، آیت الله ها و کلیه مراجع مفتخور مذهبی را فوراً قطع میکنیم و تمام اموال عمومی غصب شده توسط آنها را مصادره و صرف نیازهای مردم می کنیم.

۳- همه قوانین ضد زن اسلامی از جمله حجاب و پوشش اجباری و هر نوع جداسازی جنسیتی را فوراً ملغی میکنیم و برابری زن و مرد را در تمام زمینه ها بلافاصله اعلام میکنیم.

۴- قانون اساسی، قانون کار، قوانین قصاص و مجازات اسلامی و سایر قوانین ارتجاعی این حکومت را فوراً ملغی میکنیم.

۵- اعدام را فوراً لغو میکنیم. به سنگسار و شلاق و شکنجه و تعزیرات اسلامی و هر نوع مجازات مبنی بر تعرض جسمی و تحقیر و ارباب و اعمال فشار فکری و روانی بر افراد بازداشتی برای همیشه

پایان می دهیم.

۶- زندانیان سیاسی و عقیدتی و صدها هزار بیگانه دیگر از زندان ها آزاد میشوند و بازداشت افراد بدلائل سیاسی و عقیدتی ممنوع میشود.

۷- آزادی بی قید و شرط بیان و عقیده و آزادی نقد مذهب و آزادی بی قید و شرط تحزب و تشکل و اعتصاب، اجتماعات، مطبوعات و تظاهرات فوراً برقرار میشود. مردم بدون هیچ نگرانی عقایدشان را بیان میکنند، کتاب و روزنامه خود را منتشر می کنند، در هر حزبی بخواهند عضو میشوند و هر حزب و سازمانی خواستند ایجاد میکنند.

۸- کلیه مردم ساکن کشور، مستقل از ملیت و نژاد و مذهب و تابعیت، از حقوق شهروندی برابر برخوردار میشوند. ستم و تبعیض بر اساس ملیت و قومیت و محل تولد ممنوع میشود و اقدامات لازم در جهت رفع تبعیض و برابری کامل شهروندان انجام میشود. زبان رسمی اجباری ممنوع میشود و مردم میتوانند به زبان مادری خود تحصیل و تکلم کنند و رسانه های خود را منتشر کنند.

۹- کلیه نیروهای سرکوب، رسمی و لباس شخصی، سپاه و بسیج، نیروی انتظامی و ارتش و وزارت اطلاعات و سایر نهادهائی که اجزاء ماشین جنایت و آدمکشی جمهوری اسلامی بوده اند را منحل میکنیم. مجرمین به دادگاه سپرده میشوند و سایر اعضای این ارگانها امکان یک

زندگی شرافتمندانه پیدا خواهند کرد.

۱۰- کلیه سران حکومت به جرم جنایات بی شمار علیه مردم، به جرم شکنجه و اعدام و سنگسار و ترور و تحمیل بیحقوقی و فقر و محرومیت به اکثریت مردم و به جرم دزدی و فساد، در دادگاه های علنی مورد محاکمه قرار میگیرند.

۱۱- تاسیسات اتمی را برمیچینیم و سلاح های کشتار جمعی را نابود میکنیم. رابطه با دنیای غرب را گسترش میدهیم، از علم و فرهنگ و تمدن مرفعی و انسانی استقبال میکنیم، و همراه با مردم انساندوست جهان، از ارزشهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی پیشرو و مطالبات حق طلبانه مردم در مقابل دولت ها و جنبش های ارتجاعی دفاع میکنیم.

۱۲- برای جلوگیری از نابودی منابع طبیعی، تخریب محیط زیست و آلودگی آب و هوا که به حد فاجعه باری رسیده است، و بمنظور ایجاد یک محیط زیست امن و پاک، بیشترین امکانات و منابع مالی و تخصصی را به کار می گیریم.

۱۳- طب و تحصیل و مترو و اتوبوسرانی شهری برای عموم مردم رایگان میشود.

۱۴- استثمار را ممنوع میکنیم و دست بنگاه های سرمایه داری، مراجع مذهبی

و فرماندهان و آقازاده ها، مافیای اقتصادی و سایر مفتخوران را از زندگی مردم کوتاه میکنیم. وسائل تولید، کارخانه ها، زمینها، شرکت ها و بانکها به دارائی جمعی کل جامعه تبدیل میشود. روند پایان دادن به بردگی مزدی و تقسیم طبقاتی جامعه آغاز میشود، تولید بر اساس نیازمندیهای جامعه سازمان مییابد، مردم صاحب اختیار کار و نعمات ناشی از کار خود خواهند شد و جامعه ای مبتنی بر برابری رفاه همگانی و عدالت اقتصادی پایه گذاری میشود.

۱۵- بودجه های هنگفت فعلی که صرف دزدی و سرکوب و ترور و صرف گله مفتخوران و موسسات مذهبی میشود، صرف ایجاد کار و امکانات رفاهی، صرف ایجاد بیمارستان و مهد کودک و مدرسه و دانشگاه، تاتر و سینما و کتابخانه و کلوپ های هنری و ورزشی، صرف خدمات اجتماعی، بویژه برای کودکان و سالمندان و معلولان، صرف کمک به رفع اعتیاد معتادان و کمک به تن فروشان برای شکل دادن به یک زندگی انسانی و صرف طب و تحصیل و مسکن و محیط زیست و سایر نیازهای اساسی مردم خواهد شد.

۱۶- شوراها ی مردم در سراسر کشور ایجاد میشوند و توده مردم متشکل در شوراها اداره امور مملکت را در دست

میگیرند. برای اولین بار کلیه ساکنین کشور، در اداره امور مستقیماً دخیل میشوند، آزادانه تصمیم میگیرند و تصمیمات خود را به اجرا درمیآورند. این مهمترین ضامن تحقق یک جامعه انسانی بدور از بیحقوقی و تبعیض و نابرابری است. شوراها به معنی واقعی ضامن تحقق هر نوع آزادی خواهند بود. توده های وسیع مردم برای اولین بار حرمت پیدا خواهند کرد و با شور و انرژی بی پایان، اقتصاد و سیاست و مناسبات اجتماعی و فرهنگی را بسرعت شکوفا خواهند کرد.

اینها سرفصلهای یک جامعه انسانی است که میلیون ها نفر از کارگران و مردم شریف و تشنه آزادی خود را در این اهداف شریک میدانند. حزب کمونیست کارگری با سازماندهی حکومت شوراها، این مفاد را بعنوان اولین اقدامات دولت آتی بلافاصله اعلام خواهد کرد و با اجرای تمامیت برنامه «یک دنیای بهتر»، جامعه ای آزاد و مرفه و بری از هر نوع تبعیض و نابرابری بنیاد خواهد گذاشت.

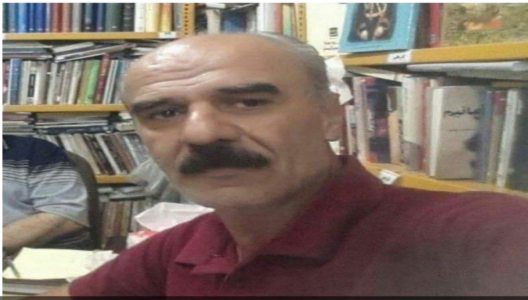
حزب کمونیست کارگری ایران

توجه: این بیانیه ۶ سال پیش در تاریخ ۱۲ خرداد ۱۳۹۳ برابر با ۲۲ مه ۲۰۱۴ توسط حزب منتشر شد.

حزب کمونیست کارگری ایران

www.wpiran.org

دراوج کرونا هم حکومت وحشی اسلامی
به سرکوب فعالین ادامه میدهد.

تمام سران جمهوری اسلام بجرم جنایت
علیه بشریت باید محاکمه شوند!

اینستاگرام:

wpi91

پیامگیر تلگرام

@wpi_tamas

واتس اپ:

00447435562462

کانال تلگرام حزب:

@wpi_hkki

"جرم عضویت در احزاب" را برای همیشه به تاریخ بسپارند! در دنیای امروز فقط در جاهایی که جنایتکاران قرون وسطائی مثل همین آخوند جماعت پوسیده حکومت میکنند، عضویت در احزاب جرم است. اما آن روز که همه این بساط جمع شده و به زباله دان تاریخ، برای همیشه، ریخته شود دور نیست. این را ما تضمین می کنیم!

برای تماس با حزب، ارسال خبر و گزارش، همکاری و عضویت میتوانید با آدرسهای زیر تماس بگیرید:

دو روز گذشته دوباره تأیید شده است. "جرم نابخشودنی" او، با استناد به قانون مجازات اسلامی، "عضویت در یکی از احزاب مخالف نظام" است.

سرکوب و زندان، گرچه ابزار اصلی رژیم اسلامی در جواب به مطالبات مردم بوده، اما برای بقای آن کارساز نبوده است. مردم جوابشان را در ۱۸ تیر ۷۸ دادند. در شورشهای میلیونی ۸۸ دادند. در دی ماه ۹۶ و در خروش عظیم آبان ۹۸ دادند. مردمی که عزم جزم کرده به این بساط پایان بخشند و مقوله "زندانی سیاسی" و

در اوج کرونا هم
حکومت وحشی
اسلامی به
سرکوب فعالین
ادامه میدهد

دادگاه! "چه بی مسما می شوند کلمات، وقتی که مال جنایتکاران اسلامی می شوند! بله "دادگاه" حکومت اسلامی کامران ساختمانگر، یکی از فعالین کارگری در سندج را به ۶ سال زندان "محکوم" کرده است. در خبرها آمده است که وی پیشتر به این حکم محکوم شده بود و این حکم جنایتکارانه اسلامی یکی

برای برپائی و ساختن جامعه ای شاد و مرفه به
حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید.